Jerusalem den 6/8 1897

Älskade Föräldrar o syskon i svågerskor o barn!

Tack så mycket för brefvet som jag fick på resan efter den 9/7 som blef sändt den 17 det var ett lång tack på resan, jag ser af brefvet att ni alla lefver och har helsan hvilket är mycket glädjande för mig att höra, det är mycket att tacka o lofva Gud för Han älskar eder, hela sin skapelse, Gud vill ej att någon skall förgås utan att alla skola komma till vanningens hvinskar, O huru fort tiden går, snart har vi varitt här I år den 14 i denna månad o jag är nu frisk, mat jag var första tiden, du frågade Anna, om jag varit så sjuk att håret har fallit af fördenskull, icke så, de som har rest förut sade, att förhållandet var så med svanga när de reste öfver Ocean, så var det också med de flesta af oss, jag har ungefär som Mor

hvilket är öfver 6 fyrdingsvag, men nu gå det ej längre än till Betlehem, det var cisterna här o de till att slagna vatten på trädgården det var mycket underligt att veta att detta har varit sedan Salomos dagar o vi kunde läsa om Salomos visket, det är plantéradt mycket der nu också, vi sutto under ett stort fruktträd medan vi åto o rundt omkring oss var fullt af granträd o fikonträd, vi fick så mycket gran vi ville äta o mycket hem också de voro ej mycket stora men goda middemat der vi satt o åt, hålt de på att spränga i berget o skulle till att bygga ett kloster hvilket såg förgäfves ut, ty jag kan ej likna berget vid något som skulle likna det bättre än klacken sidan åt landsvägen eller stafflen der den är som tvärast i Jericho finnes det en stor slätt, vi systras har ej sett det. var förfärligt att se huru dessa människor arbetade der i berget i solhettan.

Tack så mycket för blommorna jag fick hålla i handen jag skulle hava c swanskorget.

Anna hade ej mycket i handen det var ej hålla det i den det var ett hemskt tillbyte. Fanny var ej alls.

Hälsa till dessa som gifvit eder ett löfte om att skrifva till mig. Jag ska ej glömma dem. Mina hälsningar till alla bekanta i Ö. Ska. Fram eder i Herran Jesus Kristus Person.

Erik var det ej något bort i brefvet du fick sist? det var väldigt klockskefvens kal gatt fram, jag sände Per och eder Broder Per och Syster Anna var ett litet hemmalagan

Mor o Far!

det var mycket hart att få några ord från eder jag skulle det eller jag önskar eder alla det o godet Lefvad.

Hälsa till dessa som gifvit eder ett löfte om att skrifva till mig. Jag sände ett blomsterkort till dig till Anna

han har bikuror så han får mycket honung
som han säljer, vi hallar honom alltid honung
mannen, han har sitt hem strax bortom
Bethlehem der hvarest Salomos trädgård var
i fordomtid det är en dyna dal som går i
många krokar eller riktningar den är mycket
lång o höga stenberg på båda sidor, vi gick
efter den norra sidan nyss till dammarne
som stå sedan kanske ud, det är 3 stora dammar
byggda af sten o rappade innantill likmande
cement och stenfrappor med i hörnarne,
jag vet ej bredden, men, det var då så ~~tangt~~
bredt att den bästa stenslungare kunde nå
o gernt slunga en sten deröfver, de voro
längre än de voro breda o mycket dyna
der var också en cistern ofvan om dem samt
en förseglad brun, som står att läsa hitet
om i Höga visan, ifrån dessa vattenledningar
gick vatten igenom dammarne o sedan är ett
rör, som vore det af krukhård lagdt i berghan=
ten ifrån dessa dammar, hvilket går till
Jerusalems templet i Moppartskafvet, vatten derifrån

hans tillgång med [illegible] Höga visa, det alltså [illegible] Höga visa, [illegible] dessa dammar.

hanske litet mindre gran, det hallar ju vårsu
igen nu, vi lider ej brist på något godt långt
ifrån, vi få allt vi behöfver både till kropp o själ
ingen är öfver den andre ingen drifver den ene
den andre nu mera, i sanning är oss en stor nåd
vederfaren som har fått kännedom om det
sanna ljuset, hvilket är vårt mål att lefva uppe
på det att det må utgå till den suckande
som längtar o trängtar efter förlös
ning, för en tid sedan var jag med systkonen
ut till ett ställe bra långt kanfrån, vi fick
åka till Betlehem det var 5 vagnar o 2 hästar
för hvar, vi voro 7 - 8 i hvar, sedan hade vi att
gå ett långt stycke, vägen var som en buväg
fram till stället, ni kan aldrig tänka eder
hvilka höga berg o dyna dalar här är hvart
vi hossner, detta land är mycket olik alla andra
länder, jag kan ej skrifva, så att ni kan få
någon föreställning, som det i verkligheten är,
det är en man som brukar vara mycket här
i huset, som bjöd oss hem. det var då när vi fick
Gods fliskorna, samt så ~~mang~~ som gett mottag åka
en helsning från mig Carrie Lind. hälsa, mycket tack
hälsar oss alla.